

RÅDETS DIREKTIV 2003/86/EF
af 22. september 2003
om ret til familiesammenføring

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 3), litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal der ifølge traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedtages foranstaltninger, der skal sikre fri bevægelighed for personer og i forbindelse hermed ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring, og foranstaltninger vedrørende asyl, indvandring og beskyttelse af tredjelandsstatsborgeres rettigheder.
- (2) Foranstaltningerne vedrørende familiesammenføring bør vedtages i overensstemmelse med forpligtelsen til at beskytte familien og respektere familielivet, som er stadfæstet i en lang række folkeretlige instrumenter. I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i bl.a. artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (3) Det Europæiske Råd erkendte på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, at der er behov for indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold. Det fastslog i forbindelse hermed at Den Europæiske Union bør sikre en retfærdig behandling af tredjelandsstatsborgere, som opholder sig lovligt på medlemsstaternes område, og at en mere effektiv integrationspolitik bør sigte mod at indrømme dem rettigheder og pligter, der kan sidestilles med dem, der gælder for unionsborgere. Det Europæiske Råd anmodede med henblik herpå Rådet om at træffe hurtige afgørelser på grundlag af forslag fra Kommissionen. Det Europæiske Råd i Laeken den 14. og 15. december 2001 bekræftede på ny sin forpligtelse over for de politiske retningslinjer og de mål, der blev fastlagt i Tammerfors.

- (4) Familiesammenføring er et nødvendigt middel til at muliggøre familielivet. Det bidrager til at skabe en socio-kulturel stabilitet, der letter tredjelandsstatsborgernes integration i medlemsstaterne, hvilket desuden gør det muligt at styrke den økonomiske og sociale samhørighed, der er et af Fællesskabets grundlæggende mål, som anført i traktaten.
- (5) Medlemsstaterne bør gennemføre bestemmelserne i dette direktiv uden forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller ideologi, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formue, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering.
- (6) For at sikre beskyttelsen af familien samt opretholdelsen eller skabelsen af familielivet bør de materielle betingelser for udøvelsen af retten til familiesammenføring fastsættes efter fælles kriterier.
- (7) Medlemsstaterne bør kunne vælge også at anvende dette direktivs bestemmelser, hvis familiemedlemmerne ankommer samlet.
- (8) Situationen for flygtninge kræver særlig opmærksomhed på grund af de årsager, som har tvunget dem til at flygte fra deres land, og som forhindrer dem i at have et familieliv i hjemlandet. Der bør derfor indføres gunstigere betingelser for udøvelsen af deres ret til familiesammenføring.
- (9) Familiesammenføring bør i alle tilfælde omfatte medlemmerne af kernefamilien, dvs. ægtefællen og mindreårige børn.
- (10) Det er op til medlemsstaterne at afgøre, om de ønsker at udvide denne kreds og tillade familiesammenføring af slægtninge i lige opstigende linje, myndige ugifte børn, ugifte eller registrerede partnere samt, i tilfælde af polygame ægteskaber, mindreårige børn af en anden ægtefælle og referencepersonen. Såfremt en medlemsstat tillader familiesammenføring af disse personer, er dette ikke ensbetydende med, at andre medlemsstater, der ikke anerkender familiemæssig tilknytning i de tilfælde, der er omfattet af denne bestemmelse, nødvendigvis indrømmer nævnte personer samme behandling som familiemedlemmer for så vidt angår opholdsret i en anden medlemsstat, således som defineret i den relevante EF-lovgivning.

⁽¹⁾ EFT C 116 E af 26.4.2000, s. 66, og EFT C 62 E af 27.2.2001, s. 99.

⁽²⁾ EFT C 135 af 7.5.2001, s. 174.

⁽³⁾ EFT C 204 af 18.7.2000, s. 40.

⁽⁴⁾ EUT C 73 af 26.3.2003, s. 16.

- (11) Retten til familiesammenføring bør udøves med fornøden respekt for de værdier og principper, medlemsstaterne har anerkendt, navnlig for så vidt angår kvinders og børns rettigheder, idet en sådan respekt begrundes, at der kan gøres restriktive foranstaltninger gældende over for ansøgninger om familiesammenføring for polygame husstande.
- (12) Hensigten med muligheden for at begrænse retten til familiesammenføring for børn over tolv år, hvis primære bopæl ikke er hos referencepersonen, er at afspejle børnenes evne til at blive integreret i en ung alder og at sikre, at de får den nødvendige uddannelse og sprogfærdighed i skolen.
- (13) Der bør indføres procedureregler for behandlingen af ansøgninger om familiesammenføring samt for familiemedlemmers indrejse og ophold. Disse procedurer bør være effektive og kunne forvaltes inden for rammerne af de nationale myndigheders normale arbejdsbyrde, og de bør være gennemsigtige og retfærdige for at sikre de pågældende et passende retssikkerhedsniveau.
- (14) Familiesammenføring bør kunne nægtes i behørigt begrundede tilfælde. Især bør en person som ønsker familiesammenføring ikke udgøre en trussel mod den offentlige orden eller sikkerhed. Begrebet »den offentlige orden« kan omfatte en dom som følge af, at der er begået grov kriminalitet. Begrebet offentlig orden og offentlig sikkerhed omfatter også tilfælde, hvor tredjelandstatsborgere tilhører en sammenslutning, som støtter international terrorisme, eller støtter en sådan sammenslutning eller hylder yderligtgående principper.
- (15) Familiemedlemmernes integration bør fremmes. Med henblik herpå bør de have en selvstændig status, som er uafhængig af referencepersonens status, især i tilfælde af ægteskabets eller parforholdets ophør, og de bør have adgang til undervisning, beskæftigelse og erhvervsuddannelse på lige fod med referencepersonen, på de relevante vilkår.
- (16) Målene for den påtænkte handling, nemlig indførelsen af en ret til familiesammenføring for tredjelandstatsborgere, der udøves efter fælles regler, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (17) I overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske

Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager disse stater ikke i vedtagelsen af direktivet og er derfor ikke bundet af det og skal ikke anvende det, medmindre andet følger af protokollens artikel 4.

- (18) I henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, der ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at fastsætte betingelserne for udøvelsen af retten til familiesammenføring for tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold på medlemsstaternes område.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) »tredjelandstatsborger«: enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i traktatens artikel 17, stk. 1
- b) »flygtning«: enhver tredjelandstatsborger eller statsløs person, der har opnået flygtningestatus som omhandlet i Genève-konventionen om flygtnings retsstilling af 28. juli 1951, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967
- c) »referenceperson«: en tredjelandstatsborger, der har lovligt ophold i en medlemsstat, og som ansøger om eller hvis familiemedlemmer ansøger om familiesammenføring for at blive ført sammen med ham/hende
- d) »familiesammenføring«: indrejse og ophold i en medlemsstat for familiemedlemmer til en tredjelandstatsborger, der har lovligt ophold i den pågældende medlemsstat, med henblik på at bevare familieenheden, hvad enten den familiemæssige tilknytning opstod før eller efter referencepersonens indrejse
- e) »opholdstilladelse«: enhver tilladelse udstedt af myndighederne i en medlemsstat til, at en tredjelandstatsborger lovligt kan opholde sig i landet, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 1, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1.

f) »uledsaget mindreårig«: tredjelandstatsborgere eller statsløse under 18 år, som ankommer til medlemsstaternes område uden at være ledsaget af en voksen, der er ansvarlig for dem ifølge lov eller sædvane, så længe de ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt, eller mindreårige, der efterlades uden ledsagelse, efter at de er indrejst på medlemsstaternes område.

Artikel 3

1. Dette direktiv finder anvendelse, hvis referencepersonen er i besiddelse af en opholdstilladelse med en gyldighedsperiode på mindst et år, der er udstedt af en medlemsstat, og som har velbegrundede forventninger om at opnå varig opholdstilladelse, hvis den pågældendes familiemedlemmer er tredjelandstatsborgere, uanset deres retsstilling.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse, hvis referencepersonen:

- a) ansøger om anerkendelse af flygtningestatus, og hvis ansøgning der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om
- b) har tilladelse til at opholde sig i en medlemsstat på grundlag af midlertidig beskyttelse, eller som ansøger om tilladelse til at opholde sig i landet på dette grundlag og afventer en afgørelse om sin stilling
- c) har tilladelse til at opholde sig i en medlemsstat på grundlag af subsidiære former for beskyttelse i overensstemmelse med internationale forpligtelser, medlemsstaternes nationale lovgivning eller praksis, eller som ansøger om tilladelse til at opholde sig i landet på dette grundlag og afventer en afgørelse om sin stilling.

3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på familiemedlemmer til unionsborgere.

4. Dette direktiv berører ikke gunstigere bestemmelser i

- a) bilaterale og multilaterale aftaler mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og tredjelandsstat på den anden side
- b) den europæiske socialpagt af 18. oktober 1961, den reviderede europæiske socialpagt af 3. maj 1987 og den europæiske konvention om vandrende arbejdstageres retsstilling af 24. november 1977.

5. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at indføre eller bibeholde gunstigere vilkår.

KAPITEL II

Familiemedlemmer

Artikel 4

1. Hvis betingelserne i kapitel IV og artikel 16 er opfyldt, tillader medlemsstaterne i henhold til dette direktiv indrejse og ophold for følgende familiemedlemmer:

- a) referencepersonens ægtefælle

b) mindreårige børn af referencepersonen og dennes ægtefælle, herunder børn, der er adopteret i overensstemmelse med en afgørelse truffet af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat eller en afgørelse, der automatisk kan fuldbyrdes i henhold til medlemsstatens internationale forpligtelser, eller som skal anerkendes i overensstemmelse med internationale forpligtelser

c) mindreårige børn, herunder adoptivbørn, af referencepersonen, hvis referencepersonen har forældremyndigheden og har forsørgerpligt over for børnene. Medlemsstaterne kan tillade familiesammenføring af børn, for hvilke der er fælles forældremyndighed, hvis den anden forældremyndighedsindehaver har givet sit samtykke

d) mindreårige børn, herunder adoptivbørn, af ægtefællen, hvis ægtefællen har forældremyndigheden og har forsørgerpligt over for børnene. Medlemsstaterne kan tillade familiesammenføring af børn, for hvilke der er fælles forældremyndighed, hvis den anden forældremyndighedsindehaver har givet sit samtykke.

De mindreårige børn, der er omhandlet i denne artikel, skal være under den myndighedsalder, der gælder i den pågældende medlemsstat, og må ikke være gift.

Når et barn er fyldt tolv år og ankommer uafhængigt af den øvrige familie, kan medlemsstaten som en undtagelse herfra, inden den tillader barnets indrejse og ophold i henhold til dette direktiv, undersøge, om barnet opfylder et kriterium om integration, hvis dens lovgivning på datoen for gennemførelsen af dette direktiv foreskriver en sådan undersøgelse.

2. Medlemsstaterne kan, hvis kravene i kapitel IV er opfyldt, ved lov eller administrative bestemmelser tillade indrejse og ophold i henhold til dette direktiv for følgende familiemedlemmer:

- a) førstegradsslægtninge i lige opstigende linje til referencepersonen eller dennes ægtefælle, hvis slægtningene forsørges af disse og ikke har den nødvendige familiemæssige støtte i hjemlandet
- b) myndige ugifte børn af referencepersonen eller dennes ægtefælle, hvis de af helbredsgrunde objektivt set ikke er i stand til at forsørge sig selv.

3. Medlemsstaterne kan, hvis kravene i kapitel IV er opfyldt, ved lov eller administrative bestemmelser tillade indrejse og ophold i henhold til dette direktiv for en ugift partner, der er tredjelandstatsborger og har et behørigt dokumenteret, stabilt og langvarigt forhold til referencepersonen, eller for en tredjelandstatsborger, som er knyttet til referencepersonen gennem et registreret partnerskab i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, samt mindreårige ugifte børn, herunder adoptivbørn, og myndige ugifte børn af disse personer, hvis disse børn af helbredsgrunde objektivt set ikke er i stand til at forsørge sig selv.

Medlemsstaterne kan bestemme, at registrerede partnere, for så vidt angår familiesammenføring, behandles på lige fod med ægtefæller.

4. I tilfælde af polygame ægteskaber, hvor referencepersonen allerede har en ægtefælle, der lever sammen med vedkommende på en medlemsstats område, giver den pågældende medlemsstat ikke tilladelse til familiesammenføring af endnu en ægtefælle.

Uanset stk. 1, litra c), kan medlemsstaterne begrænse familiesammenføring af mindreårige børn af en anden ægtefælle og referencepersonen.

5. For at sikre bedre integration og forhindre tvangsægteskaber kan medlemsstaterne kræve, at referencepersonen og dennes ægtefælle som et minimum skal være over en bestemt alder, dog højst 21 år, før ægtefællen kan sammenføres med vedkommende.

6. Medlemsstaterne kan som en undtagelse kræve, at ansøgninger om familiesammenføring for mindreårige børn skal indgives, inden børnene fylder 15, hvis deres lovgivning på datoen for gennemførelsen af dette direktiv foreskriver dette. Såfremt ansøgningen indgives efter det fyldte 15. år, tillader medlemsstaterne indrejse og ophold for sådanne børn af andre grunde end familiesammenføring.

KAPITEL III

Indgivelse og behandling af ansøgningen

Artikel 5

1. Medlemsstaterne afgør, om det er referencepersonen eller de berørte familiemedlemmer, der for at udøve retten til familiesammenføring skal indgive en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold til de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat.

2. Ansøgningen skal vedlægges dokumentation for den familiemæssige tilknytning og for, at betingelserne i artikel 4 og 6 samt, hvis det er relevant, artikel 7 og 8 er opfyldt, samt bekræftede kopier af de pågældende familiemedlemmers rejse-dokumenter.

Med henblik på at godtgøre, om der foreligger familiemæssig tilknytning, kan medlemsstaterne, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, afholde samtaler med referencepersonen eller dennes familiemedlemmer samt gennemføre andre undersøgelser, som skønnes nødvendige.

Ved behandlingen af en ansøgning vedrørende referencepersonens ugifte partner tager medlemsstaterne hensyn til faktorer såsom et fælles barn, tidligere fælles bopæl, registrering af partnerskabet eller enhver anden form for pålidelige beviser med henblik på at fastslå, at der er tale om et familiemæssigt forhold.

3. Ansøgningen indgives og behandles, mens familiemedlemmerne opholder sig uden for den medlemsstat, på hvis område referencepersonen har ophold.

Som en undtagelse kan en medlemsstat dog på visse betingelser acceptere, at en ansøgning indgives, når familiemedlemmerne allerede befinder sig på dens område.

4. Medlemsstatens kompetente myndigheder giver den person, der har indgivet ansøgningen, skriftlig meddelelse om den afgørelse, der er truffet, hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest ni måneder efter ansøgningsdatoen.

Den tidsfrist, der er omhandlet i første afsnit, kan forlænges i særlige tilfælde, hvis behandlingen af en ansøgning er kompliceret.

Afslag på ansøgningen begrundes. Eventuelle konsekvenser af, at der ikke foreligger en afgørelse ved udløbet af den frist, der er omhandlet i første afsnit, skal afgøres efter den pågældende medlemsstats nationale lovgivning.

5. Ved behandlingen af ansøgningen tager medlemsstaterne behørigt hensyn til mindreårige børns tarv.

KAPITEL IV

Betingelser for udøvelse af retten til familiesammenføring

Artikel 6

1. Medlemsstaterne kan give afslag på en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold for familiemedlemmer, hvis det er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden.

2. Medlemsstaterne kan inddrage eller afslå at forny et familiemedlems opholdstilladelse, hvis det er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden.

Når medlemsstaterne træffer en sådan afgørelse, skal de ikke blot tage hensyn til artikel 17, men også til alvoren eller arten af familiemedlemmets krænkelse af den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed eller til den fare, der er forbundet med vedkommende.

3. Sygdom eller invaliditet, der er opstået efter udstedelsen af opholdstilladelsen, er ikke i sig selv begrundelse nok til, at den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat kan afslå at forny opholdstilladelsen eller kan udsende vedkommende fra medlemsstatens område.

Artikel 7

1. Ved indgivelsen af ansøgning om familiesammenføring kan medlemsstaten kræve, at ansøgeren godtgør, at referencepersonen råder over:

- a) en bolig, der betragtes som normal standard for en familie af tilsvarende størrelse i samme område, og som opfylder de generelle sikkerheds- og sundhedsstandarder i den pågældende medlemsstat
- b) en sygeforsikring for referencepersonen selv og dennes familiemedlemmer, som dækker alle de risici i den pågældende medlemsstat, som dens egne statsborgere normalt er forsikret mod

c) faste og regelmæssige indtægter, der er tilstrækkelige til, at referencepersonen kan forsørge sig selv og sine familiemedlemmer uden social bistand fra den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne vurderer disse indtægter på grundlag af deres art og regelmæssighed og kan tage hensyn til niveauet for nationale mindstelønninger og -pensioner samt antallet af familiemedlemmer.

2. Medlemsstaterne kan kræve, at tredjelandstatsborgere efterkommer integrationsforanstaltninger i henhold til national ret.

Med hensyn til flygtninge og/eller flygtninges familiemedlemmer, som omhandlet i artikel 12, kan integrationsforanstaltningerne i første afsnit først anvendes, når de pågældende personer har fået bevilget familiesammenføring.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan kræve, at referencepersonen mindst har haft ophold på deres område i en periode, der dog ikke må overstige to år, inden familiesammenføring kan finde sted.

Hvis den lovgivning om familiesammenføring, der er gældende i en medlemsstat på datoen for vedtagelsen af direktivet, tager hensyn til medlemsstatens modtagelseskapacitet, kan medlemsstaten uanset stk. 1 indføre en karenperiode på højst tre år mellem indgivelsen af ansøgningen om familiesammenføring og udstedelsen af opholdstilladelse til familiemedlemmerne.

KAPITEL V

Familiesammenføring af flygtninge

Artikel 9

1. Dette kapitel finder anvendelse på familiesammenføring af flygtninge, der er anerkendt af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af dette kapitel til de flygtninge, hvis familiemæssige tilknytning allerede bestod inden deres indrejse

3. Bestemmelserne i dette kapitel berører ikke reglerne for familiemedlemmers flygtningestatus.

Artikel 10

1. Med hensyn til definitionen af familiemedlemmer finder artikel 4 anvendelse, bortset fra at stk. 1, tredje afsnit i nævnte artikel ikke finder anvendelse på børn af flygtninge.

2. Medlemsstaterne kan tillade familiesammenføring af andre familiemedlemmer, som ikke er omhandlet i artikel 4, hvis de forsørges af flygtningen.

3. Hvis flygtningen er en uledsaget mindreårig:

a) skal medlemsstaterne tillade indrejse og ophold for første-gradsslægtinge i lige opstigende linje med henblik på familiesammenføring uden at kræve betingelserne i artikel 4, stk. 2, litra a), opfyldt

b) kan medlemsstaterne tillade indrejse og ophold for flygtnings værg eller ethvert andet familiemedlem med henblik på familiesammenføring, hvis flygtningen ikke har nogen slægtinge i lige opstigende linje, eller hvis sådanne slægtinge ikke kan opspores.

Artikel 11

1. Artikel 5 finder anvendelse på indgivelsen og behandlingen af ansøgningen, jf. dog stk. 2 i nærværende artikel.

2. Hvis en flygtning ikke kan fremlægge officiel dokumentation for den familiemæssige tilknytning, tager medlemsstaterne i overensstemmelse med national ret hensyn til anden dokumentation for, at en sådan tilknytning foreligger. Afslag på en ansøgning må ikke udelukkende baseres på manglende dokumentation.

Artikel 12

1. Uanset artikel 7 kan medlemsstaterne for så vidt angår ansøgninger vedrørende de familiemedlemmer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, ikke kræve, at flygtningen og/eller det eller de pågældende familiemedlemmer fremlægger bevis for, at flygtningen opfylder kravene i denne bestemmelse.

Såfremt familiesammenføring er mulig i et tredjeland, som referencepersonen og/eller familiemedlemmet har særlige forbindelser til, kan medlemsstaterne kræve de i første afsnit nævnte beviser, for så vidt andet ikke følger af internationale forpligtelser.

Medlemsstaterne kan kræve, at flygtningen opfylder betingelserne i artikel 7, stk. 1, hvis der ikke indgives ansøgning om familiesammenføring inden for en periode på tre måneder efter, at der er givet status som flygtning.

2. Uanset artikel 8 må medlemsstaterne ikke kræve, at flygtningen har opholdt sig på deres område i en bestemt periode, inden familiesammenføring kan finde sted.

KAPITEL VI

Familiemedlemmernes indrejse og ophold

Artikel 13

1. Når ansøgningen om tilladelse til familiesammenføring er godkendt, tillader den berørte medlemsstat det eller de pågældende familiemedlemmers indrejse. Den pågældende medlemsstat letter i den forbindelse udstedelsen af de nødvendige visa til de pågældende personer.

2. Den berørte medlemsstat udsteder en første opholdstilladelse med en gyldighedsperiode på mindst et år til familiemedlemmerne. Opholdstilladelsen kan fornyes.

3. Gyldighedsperioden for opholdstilladelser, der udstedes til familiemedlemmer, må i princippet ikke være længere end til udløbsdatoen for referencepersonens opholdstilladelse.

Artikel 14

1. Referencepersonens familiemedlemmer har på lige fod med referencepersonen ret til:

- a) adgang til uddannelse
- b) adgang til lønnet beskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed
- c) adgang til erhvervsvejledning, grundlæggende erhvervsuddannelse, videre- og efteruddannelse samt omskoling.

2. Medlemsstaterne kan i henhold til deres nationale ret beslutte, på hvilke vilkår familiemedlemmer må have lønnet beskæftigelse eller udøve selvstændig erhvervsvirksomhed. Disse vilkår skal omfatte en frist, som i intet tilfælde må overstige tolv måneder, inden for hvilken medlemsstaterne kan undersøge situationen på deres arbejdsmarked, før de tillader familiemedlemmer at have lønnet beskæftigelse eller udøve selvstændig erhvervsvirksomhed.

3. Medlemsstaterne kan begrænse adgangen til lønnet beskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed for så vidt angår førstegradsslægtninge i lige opstigende linje og myndige ugifte børn som omhandlet i artikel 4, stk. 2.

Artikel 15

1. Senest efter fem års ophold har ægtefællen eller den ugifte partner samt børn, der er blevet myndige, efter ansøgning, hvis det kræves, ret til at få selvstændig opholdstilladelse, uafhængig af referencepersonens opholdstilladelse, hvis familiemedlemmet ikke har fået opholdstilladelse med andre begrundelser end familiesammenføring.

Medlemsstaterne kan, hvis den familiemæssige tilknytning ophører, begrænse meddelelse af opholdstilladelse som omhandlet i første afsnit til ægtefællen eller den ugifte partner.

2. Medlemsstaterne kan meddele myndige børn og slægtninge i lige opstigende linje, jf. artikel 4, stk. 2, selvstændig opholdstilladelse.

3. Hvis ægtefællen dør, eller parterne skilles eller separeres, eller hvis førstegradsslægtninge i lige opstigende linje eller efterkommere i lige linje dør, kan der efter ansøgning, hvis det kræves, udstedes selvstændig opholdstilladelse til personer, der er indrejst med henblik på familiesammenføring. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser, der sikrer, at der meddeles selvstændig opholdstilladelse, hvis der opstår særligt vanskelige situationer.

4. Betingelserne i forbindelse med den selvstændige opholdstilladelses meddelelse og gyldighedsperiode fastsættes i henhold til national ret.

KAPITEL VII

Sanktioner og retsmidler

Artikel 16

1. Medlemsstaterne kan give afslag på en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold med henblik på familiesammenføring eller, hvor dette er relevant, inddrage eller afslå at forny et familiemedlems opholdstilladelse i følgende tilfælde:

- a) hvis de betingelser, der er fastsat i dette direktiv, ikke eller ikke længere er opfyldt.

Såfremt referencepersonen, når opholdstilladelsen skal fornyes, ikke længere råder over tilstrækkelige indtægter, men er afhængig af social bistand fra medlemsstaten, jf. artikel 7, stk. 1, litra c), tager medlemsstaten hensyn til familiemedlemmernes bidrag til husstandsindkomsten

- b) hvis referencepersonen og det eller de pågældende familiemedlemmer ikke har eller ikke længere har et faktisk ægteskabeligt samliv eller familieliv
- c) hvis det konstateres, at referencepersonen eller den ugifte partner er gift med eller har et varigt forhold til en anden person.

2. Medlemsstaterne kan ligeledes give afslag på en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold med henblik på familiesammenføring eller inddrage eller afslå at forny familiemedlemmernes opholdstilladelse, hvis det konstateres:

- a) at der er afgivet ukorrekte eller misvisende oplysninger, at der er anvendt falske eller forfalskede dokumenter, at der er begået svig, eller at der er anvendt andre ulovlige midler
- b) at ægteskabet, partnerskabet eller adoptionen udelukkende havde til formål at gøre det muligt for vedkommende at indrejse eller opholde sig i en medlemsstat.

Ved vurderingen af dette punkt kan medlemsstaterne specielt tage hensyn til, at ægteskab, partnerskab eller adoption blev indgået, efter at referencepersonen havde fået udstedt sin opholdstilladelse.

3. Medlemsstaterne kan inddrage eller nægte at forny et familiemedlems opholdstilladelse, hvis referencepersonens ophold ophører, og familiemedlemmet endnu ikke har selvstændig opholdsret i henhold til artikel 15.

4. Medlemsstaterne kan foretage punkuel kontrol, hvis der foreligger begrundet mistanke om svig eller proformaægteskab, -partnerskab eller -adoption som defineret i stk. 2. Der kan også foretages punkuel kontrol i forbindelse med fornyelse af familiemedlemmernes opholdstilladelse.

Artikel 17

Hvis der gives afslag på opholdstilladelse, eller opholdstilladelsen inddrages eller ikke fornyes, eller hvis der træffes afgørelse om udsendelse af referencepersonen eller dennes familiedømmer, tager medlemsstaterne behørigt hensyn til arten og holdbarheden af vedkommendes familiemæssige tilknytning og til, hvor længe vedkommende har opholdt sig i medlemsstaten, samt til, om der er familiemæssig, kulturel eller social tilknytning til hjemlandet.

Artikel 18

Medlemsstaterne sikrer, at referencepersonen og/eller dennes familiedømmer har ret til domstolsprøvelse, hvis der gives afslag på en ansøgning om familiesammenføring, en opholdstilladelse inddrages eller ikke fornyes, eller hvis der træffes beslutning om udsendelse.

Den berørte medlemsstat fastlægger den procedure og den kompetence, i henhold til hvilke den i stk. 1 omhandlede ret udøves.

KAPITEL VIII

Afsluttende bestemmelser*Artikel 19*

Med jævne mellemrum og for første gang senest den 3. oktober 2007 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne

og foreslår eventuelle nødvendige ændringer. Disse forslag til ændringer skal først og fremmest vedrøre artikel 3, 4, 7, 8 og 13.

Artikel 20

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 3. oktober 2005. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 21

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 22

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. september 2003.

På Rådets vegne

F. FRATTINI

Formand
